

[Jens Møller]

som flere ordførere har nævnt, at de to første punkter er konsekvensforslag af forslag nr. L 199 om afgift på hunde, og jeg skal derfor ikke sige mere om dem nu.

Hvad angår de tre andre punkter, så er det første, om at hunden skal føres i snor og holdes tæt ind til ejeren om fornødent, måske en lille ting. Det er en ting, man vel heller ikke havde taget frem, hvis det ikke var, fordi loven alligevel skulle ændres. Men sagen er jo, at der i den nuværende lov står, at hunden skal føres tæt ind til den person, der går med den. Vi ved alle sammen, at det ikke sker i praksis. I praksis sker der netop det, at hunden får lov at røre sig, så langt snoren kan række, for så vidt det ikke er til gene for andre mennesker. Er der andre mennesker i nærheden, holder man den ind til sig. Vi mener, at det altid er galt med lovbestemmelser, der konsekvent overtrædes. Det er demoraliserende og er med til at svække den nødvendige respekt for loven. Så da vi nu tog fat på at ændre denne lov, mente vi, at vi måtte tage denne ændring med.

Nu meddeler ministeren os vedrørende dette med de 7 døgn, at det normalt altid er sådan, at man beholder hundene i op til 7 døgn, inden de aflives. Ja, men når man gør det, så kan det vel lige så godt stå i loven, sådan at folk ved, hvad de har ret til. Det er selvfølgelig rigtigt, at de fleste mennesker, hvis de mister deres hund, meget hurtigt vil få den efterlyst, men der kan jo være særlige tilfælde, hvor det er andre, der passer hunden, når de er bortrejst osv. Når man ved lidt om, hvilken forfærdende sorg det ville kunne give i en familie, hvis dens hund blev aflivet, så er det vel rimeligt, at man lovfæster denne frist på en uge. Jeg kan ikke se, at det kan være for meget, når man tænker på, hvor meget det kan betyde for enkelte mennesker.

Så er der det sidste punkt, § 1, nr. 5, hvor efter justitsministeren udsteder en bekendtgørelse, der fastsætter bestemmelser vedrørende opdræt af hunde, hundepensioner, hundekenneler, hundehandlere og hundehoteller. Vi mener, at dette er ganske væsentligt. Der er områder her, som tilsyneladende er mere eller mindre vildt voksende, og det er vi ikke ene om at mene. I Medlemsblad for Den Danske Dyrlægeforening, årgang 1974, står der en artikel, hvoraf det fremgår, at et sagkyndigt udvalg for nogle år siden enstemmigt

vedtog et forslag til en bekendtgørelse på disse områder. Jeg har læst dette forslag igennem, og jeg synes, at det lyder særdeles rimeligt og fornuftigt.

Forslaget blev af veterinærdirektoratet sendt til justitsministeren, der gav udtryk for, at der ikke var den fornødne lovhjemmel til udstedelse af en sådan bekendtgørelse. Det er dette forhold, vi søger afhjulpet ved dette forslag, hvor det altså pålægges ministeren at sørge for, at en sådan bekendtgørelse bliver udstedt. Vi ser meget gerne, at den i meget høj grad kommer til at ligne det, som kom fra dette sagkyndige udvalg, og man kan altså læse det i Dyrlægeforeningens blad, årgang 1974, side 147 ff.

Med hensyn til spørgsmålet om udvalgsbehandling skal jeg da sige, at jeg også føler det meget belastende, at disse tre forslag skal behandles i tre forskellige udvalg. Ud over det har vi andre dyreværnsforslag, der skal behandles andre steder igen. I forbindelse med naturfredningsloven har vi, som det lige blev nævnt af en enkelt ordfører, spørgsmålet om, hvorvidt hunde skal have lov til at løbe løse en gang imellem. Jeg har stillet ændringsforslag til det, fordi jeg mener, det virker helt urimeligt, det er en slags legaliseret dyrplageri, hvis det bliver gennemført. Vi havde et enkelt eksempel i sidste uge.

Det var vel egentlig rimeligt, om alle disse love om dyr og den måde, dyr skal holdes på og opføre sig på osv., blev samlet i ét udvalg. Det ville gøre det hele betydeligt mere overskueligt og lettere at tage fat på for de mennesker, der gerne vil arbejde for vore dyr, for at de kan få bedre forhold, og også for de mennesker, der holder af dyr og gerne vil have dem.

Jeg vil gerne sige tak til de ordførere, der har udtalt sig positivt. Det var ikke så få, så jeg håber, at vi kan få en god udvalgsbehandling ud af det, få rettet eventuelle småting, der ikke er helt, som man kunne tænke sig det, og så komme igennem med dette inden sommer til gavn ikke bare for vore hunde, men også for alle de mennesker, der skal leve i dette land, enten med eller uden hunde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning